

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/340/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710206081
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7710206081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne P. K., N.. X.X.XXXX, B., S. XXX, zast. JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom, Michalovce, Nám. slobody 3, proti žalovanému V. K., N.. XX.X.XXXX, B., K. XXX, zast. JUDr. Martou Maruniakovou, advokátkou, Svidník, Sov. hrdinov 200/33, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku 21C/67/2010-411 zo 6.3.2018 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku III.

M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný na majetkovom vyrovnaní uhradiť žalobkyni celkom sumu 16 064,54 eur a to lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne P. K., N.. X.X.XXXX a žalovaného V. K., N.. XX.X.XXXX takto: do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje nehnuteľnosť a to rodinný dom zapísaný na LV č. XXX v kat. území K. so súpisným číslom XXX, postavený na parc. č. 191/2 v hodnote 47 500,- eur, II. žalovaný je povinný na majetkovom vyrovnaní uhradiť žalobkyni celkom sumu vo výške 21 167,20 eur a to lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, III. žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, IV. štátu priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou podanou uňho 10.5.2010 domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila, ako sa k žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním doručeným súdu 22.11.2010 (č. I. 30 spisu). Konštatoval, že na pojednávaní uskutočnenom 13.10.2011 obe strany ustálili predmet vyporiadania BSM a samotnú masu BSM, čo sa týka jednotlivých položiek hnutel'nych vecí, ako aj ich hodnoty. Osobitne poukázal na záverečný návrh žalobkyne (č. I 358) a žalovaného (č. I. 372). Citoval znenie § 143, § 149 ods.1 - 5, § 150 Občianskeho zákonníka, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal. Uviedol, že v priebehu konania sa zhodne strany sporu dohodli, že netrvajú na tom, aby predmetom vyporiadania boli žalobkyňou navrhované hnutel'ne veci, ktoré nadobudli za trvania manželstva. Predmetom vyporiadania zostali aktíva: nehnuteľnosť a to rodinný dom č. XXX, postavený na parc. č. 191/2 zapísaný na LV č. XXX, kat. územie K.T., obec B., úspory na vkladnej knižke v Poštovej banke pod číslom 73905265 vo výške 5 165,60 eur, úspory na vkladnej knižke v Slovenskej sporiteľni č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2 521,54 eur (pričom čo sa týka úspor na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni sporové strany uviedli, že nežiadajú vyporiadať) a obe sporové strany žiadali rozhodnúť o disparite podielov, z dôvodov ktoré uvádzali vo svojich vyjadreniach. K samotnej nehnuteľnosti konštatoval, že sporové strany sa stotožnili s výškou a hodnotou nehnuteľnosti tak ako ju určil znalecký posudok. Čo sa týka ďalších investícií do spoločnej nehnuteľností obe sporové strany neunesli dôkazné bremeno. Čo sa týka samotnej žalobkyne jedná sa

o sumu 10 000,- eur, o ktorej vypovedala svedkyňa a to matka žalobkyne, ktorá uvádzala, že touto sumou prispela na stavbu rodinného domu, avšak k uvedenému skutkovému tvrdeniu, resp. výpovedi svedka neboli predložené ďalšie podporné listinné dôkazy, ktoré by preukazovali poskytnutie takejto sumy žalobkyňi a zároveň žeby táto suma bola investovaná do rodinného domu. Uvedené nevedela potvrdiť ani svedkyňa, ktorá iba uviedla, že predmetnú sumu dcére darovala, avšak vzhľadom na to, že došlo k rodinným sporom nezúčastňovala sa samotnej stavby, resp. nebola svedkom toho čo bolo nakupované a ako bolo nakupované z dôvodu, že stavbu videla iba v štádiu zbúrania starého rodinného domu a kopania základov. Zároveň túto skutočnosť spochybňuje samotný fakt, že žalobkyňa v pôvodnej žalobe o vypriadanie BSM takúto skutočnosť (dar v tejto hodnote od rodičov) ani neuvádza. Tvrdenie o darovaní predmetných finančných prostriedkov sa v zmysle procesu sporu javí ako účelová obrana na skutkové tvrdenia protistrany žalovaného o darovaní finančných prostriedkov rodičmi žalovanému. K investícii rodičov žalovaného uviedol, že tieto boli preukazované iba čestným prehlásením matky z dôvodu, že otec žalovaného je už nebohý, ako aj stavebným denníkom a výsluchom matky žalovaného, ktorá uviedla tieto finančné investície, pričom možno konštatovať, že výpoveď matky žalovaného znela nedôveryhodne aj vzhľadom na skutočnosti, ktoré uvádzal právny zástupca žalobkyne keď táto na pojednávaní čítala odpovede na položené otázky iba z písomného podkladu. O tomto na otázku uviedla, že ho vypracovala jej dcéra tak, že jej ho ona diktovala. Pokiaľ však bola svedkyňi položená otázka mimo údajov uvedených v tejto listine, na ďalšie položené otázky svedkyňa odpovedala neisto, resp. nevedela sa zorientovať v problematike. Odpovedala súvisle a jasne iba na otázky, ktoré mala pripravené na liste papiera, z ktorého odpovede aj následne čítala, pričom ich nedopĺňala ďalšími vlastnými vysvetleniami tak, aby mali vzájomnú logickú súvislosť. Investície rodičov žalovaného boli preukazované samotným stavebným denníkom, z ktorého však nie je zrejmé, či sa jedná o stavebný denník tohto rodinného domu, ktorý je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak aby sa aj jednalo o stavebný denník rodinného domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov tento za žiadnych okolností nepreukazuje kto dané sumy na kúpu materiálu tam uvedeného zabezpečoval, resp. odkiaľ pochádzali finančné prostriedky. Stavebný denník nie je overený žiadnou pečiatkou, či už stavebného dozoru, alebo inej oprávnenej osoby. Jedná sa o stavebný denník, ktorý si zostavovala bližšie neidentifikovaná fyzická osoba. Čo sa týka investícii sestry žalovaného k uvedenému súd uvádza, že samotný žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností, či takéto investície preukazované v konaní boli aj investíciami do rodinného domu, ktorý je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V konaní bola zo strany „žalobcu“ preukázaná iba tá skutočnosť, že jeho sestra nakúpila stavebný materiál bližšie identifikovaný v predmetných pokladničných dokladoch, nebolo však súdu preukázané, žeby tento stavebný materiál bol zapracovaný do rodinného domu, ktorý je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nebola súdu preukázaná ani jeho hodnota ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvedené skutočnosti je možné preukázať iba odborným znaleckým posúdením. Teda či došlo k zapracovaniu tohto konkrétneho stavebného materiálu do rodinného domu, resp. akú hodnotu toto zapracovanie stavebného materiálu do rodinného domu malo. Samotný žalovaný však nevzniesol ďalšie návrhy na dokazovanie ohľadne odborného posúdenia, pričom súd v rámci kontradiktórnosti civilného sporového konania účinného Civilného sporového poriadku nemá možnosť z vlastnej iniciatívy nariadiť znalecké dokazovanie. Žalovaný napriek vyrieknutiu predbežného právneho názoru súdu, že preukazovanie takýchto skutočností si vyžaduje odborné posúdenie, žiaden ďalší procesný návrh na vykonanie dokazovania nevzniesol. Z tohto dôvodu má súd za to, že žalovaným došlo iba k preukázaniu nákupu stavebného materiálu zo strany sestry žalovaného, avšak žalovaný nepreukázal, že tento materiál bol zapracovaný do rodinného domu a tvoril súčasť tohto domu a rovnako ani hodnotu tohto materiálu ku dňu vyporiadania spoluvlastníctva manželov. Zapracovanie tohto materiálu do istej miery spochybňuje aj tá skutočnosť, že setra žalovaného taktiež v blízkosti rozhodného obdobia stavala svoj rodinný dom. Pri druhej a tretej položke aktív a to vkladných knižiek je v úvode potrebné konštatovať, že bankové inštitúcie uviedli, že iné ako poskytnuté údaje o vklade a výbere finančných prostriedkov už nevedia poskytnúť vzhľadom na značný časový rámec od ich uskutočnenia v pomere času počas ktorého sú povinné takéto údaje archivovať. Pri druhej položke aktív, bolo potrebné vyporiadať sa s vloženými finančnými prostriedkami na vkladnej knižke č. XXXXXXXX/XXXX v Poštovej banke kde sa jednalo o finančné prostriedky patriace do BSM vo výške 5 165,60 eur. Vychádzajúc z vyššie uvedených listinných dôkazov predložených stranami sporu možno konštatovať, že vkladná knižka bola založená 5.3.2007 a podľa vyjadrenia bankovej inštitúcie jednalo sa iba o vykonanie jedného vkladu vo výške 4 979,08 eur, pričom prvým vkladateľom bola samotná žalobkyňa. Táto vkladná knižka bola zrušená 30.9.2011 a 29.9.2011 bol realizovaný výber v sume 50,27 eur a 5 075,- eur a zostatok vo výške 40,33 eur bol vyplatený na meno otca žalobkyne. Vzhľadom na skutočnosť, že jediným vkladateľom na

predmetnej vkladnej knižke bola v zmysle vyjadrenia bankovej inštitúcie samotná žalobkyňa mal za to, že finančné prostriedky vo výške 5 165,60 eur patria do BSM a je potrebné ich vyporiadať v rámci BSM. Pri tretej položke aktív, bolo potrebné vyporiadať sa s vloženými finančnými prostriedkami na vkladnej knižke v Slovenskej sporiteľni pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že túto vkladnú knižku nezakladala samotná žalobkyňa, bola však iba jej spolumajiteľkou a to až v závere existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov keď pristúpila k tejto zmluve o vklade 22.10.2009, teda pár dní pred samotným rozvodom manželstva. Z tohto dôvodu má za to, že táto suma netvorí bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a ani nepatrí do neho ako aktívum z dôvodu, že táto vkladná knižka bola zakladaná iným subjektom ako je samotná žalobkyňa, pričom z vyjadrenia samotnej bankovej inštitúcie vzhľadom na už prejdený časový úsek nie je možné preukázať kto bol reálnym vkladateľom súm u predmetnej vkladnej knižky. Nepodarilo sa teda samotnému žalovanému preukázať, žeby či už konečnú sumu, ktorá bola vedená na tejto vkladnej knižke, alebo čo i len časť tejto sumy bola pred rozvodom manželstva na vkladnú knižku žalobkyňou uložená, teda žalovaný v tejto položke aktív dôkazné bremeno neunesol. Z vyššie uvedeného dôvodu predmetná suma nepatrí do vyporiadania BSM. K namietanej disparite podielov jednej aj druhej sporovej strany súd nevidí v rámci vykonaného dokazovania a to či už listinnými dôkazmi, alebo vypočítaniami svedkov, žeby bolo potrebné rozhodnúť tak, že bude vykonaná u manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva disparita podielov. Čo sa týka samotného žalobcu aj keď tento bol značnú časť nezamestnaný zjavne aj vzhľadom na tri materské dovolenky žalobkyne ako aj opustenie domácnosti v istom období tento zjavne zabezpečoval riadne chod rodiny a skutočnosť, že oficiálne nebol zamestnaný, ale podnikal ako samostatne hospodáriaci roľník nevidí súd predpoklad pre disparitu podielov u žalovaného. Čo sa týka žalobkyne u nej rovnako neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali disparitu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to z toho dôvodu, že bolo preukázané iba opustenie domácnosti samotnou žalovanou niekoľko mesiacov pred samotným rozvodom a v priebehu 20 ročného manželstva iba na jeden a pol roka, pričom však samotná žalobkyňa neopustila domácnosť sama, ale domácnosť opustila s jedným dieťaťom a presťahovala sa iba k svojim rodičom. Druhé maloleté dieťa zostalo u otca. Z tohto dôvodu súd nehodnotí toto opustenie domácnosti v približnej dobe jeden a pol roka a zároveň niekoľko mesiacov pred rozvodom, tak ako ju potvrdili všetci vypočítaní svedkovia za skutočnosť, ktorá by disparitu podielov odôvodňovala. Rovnako nebolo preukázané, že by sa žalobkyňa nepodieľala na spoločnej domácnosti a výchove detí či už finančne ale samotnou rodičovskou starostlivosťou. Tvrdenia, ako aj listinné dôkazy predkladané samotným žalovaným o skutočnosti, že si v neskoršom období samotná žalobkyňa kúpila byt v ktorom v súčasnosti býva preukazuje iba túto samotnú skutočnosť. Nepreukazuje z akých finančných prostriedkov predmetný byt bol zakúpený, resp. neboli predložené súdu listinné dôkazy a ani výpovede svedkov, ktoré by poukazovali na to, že predmetný byt bol čo i len čiastočne zakúpený z prostriedkov, ktoré pôvodne patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovanému teda vznikla povinnosť na majetkovom vyporiadaní uhradiť žalobkyňi celkovo sumu 21 167,20 eur, ktorú sumu mal žalovaný žalobkyňi uhradiť na majetkovom vyporiadaní, pričom súd vychádzal z hodnoty domu 47 500,- eur, kde jedna polovica tvorí sumu 23 750,- eur a taktiež z vkladnej knižky v Poštovej banke, kde suma tvorí 5 165,60 eur patriaca do BSM s tým, že polovica tejto sumy predstavuje 2 582,80 eur. Po odpočítaní položiek 23 750,- eur a 2 582,80 eur súd dospel k položke 21 167,20 eur, ktorú je žalovaný povinný na majetkovom vyrovnaní uhradiť žalobkyňi v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. K žiadosti žalovaného ohľadne splácania sumy za rodinný dom, ktorý bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného konštatoval, že nevyhovet žalovanému na povolenie splatenia dlžnej sumy v splátkach a to aj vzhľadom na judikatúru, na ktorú poukazovala samotná žalobkyňa, pričom podľa názoru súdu bol žalovanému poskytnutý dostatočný časový priestor a to lehota 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, aby si žalovaný zabezpečil finančné prostriedky na úhradu majetkového vyporiadania so žalobkyňou a to či už formou úveru, alebo iným spôsobom. O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 255 ods.1,2, čl. 4 ods.1,2 CSP a mal za to, že pomer úspechu a neúspechu bol v tomto sporovom konaní v zásade rovnaký, má za to, že v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania a to z toho dôvodu, že predmet konania bol ustálený v podobe predmetu vyporiadania BSM, keď strany zhodne navrhli že nechcú vyporiadať hnutelne veci ale iba nehnuteľnosť a prípadné aktíva v podobe kladných pohľadávok, z tohto dôvodu bolo potrebné rozhodnúť iba o samotnom rozsahu vyporiadania, čo do parity podielov bývalých manželov. Zároveň je potrebné podotknúť, že výška hodnoty nehnuteľnosti vychádzala zo znaleckého posudku. Teda odhadnúť výšku nehnuteľnosti, ktorú strany vykonali nemožno započítať do pomeru úspechu či neúspechu, tej ktorej sporovej strany a podstatná časť hodnoty vyporiadania závisela od odborného posúdenia. Nemožno teda sporovú stranu zaťažiť takou procesnou zodpovednosťou ktorá by mala spočívať v predvídaní

výsledku sporu samotného, ktorý vyplynie z úvahy súdu, alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o rozsahu práva na náhradu trov konania v takomto prípade je potrebné rozlišovať čo je pri tomto rozsahu základné a čo iba sprevádzajúce. Rozhodnutie o tom, že je potrebné rozdeliť vlastníctvo bez určených podielov je potrebné považovať za skutočnosť základnú. V tejto súvislosti súdom zodpovedaná otázka samotného vyporiadania je považovaná za sekundárnu, teda nadväzujúcu, ktorá sprevádza judikovaný zásah do práva sporových strán. V prejednávanom spore výška nároku toho ktorého manžela bola ustálená až týmto znaleckým posudkom. Čo sa týka trov štátu, súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania a to v rozsahu 100% z dôvodu, že v predmetnom konaní vznikali aj trovy štátu kde boli uhrádzané jednotlivé sumy v rámci vykonaných lustrácií účtov a vkladných knižiek počas prebiehajúceho sporového konania, ktoré boli uhrádzané zo štátnych prostriedkov. O ich výške bude po právoplatnosti rozhodnuté samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

3. Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobkyňa i žalovaný.

4. Žalobkyňa odvolaním napadla len výrok o trovách konania (č.l. 432-433), poukázala na odôvodnenie súdu pod bodom 56 rozsudku tým, že každá zo strán mala pomer úspechu a neúspechu v zásade rovnaký, že i v konaní o vyporiadanie BSM patrí náhrada trov konania podľa procesného úspechu, pričom procesný úspech sa posudzuje podľa toho, či bolo žalobe ako takej vyhovené, ale zároveň aj podľa toho, akým spôsobom bol spoločný majetok manželov vyporiadany. 1/ Podľa jej názoru bola neúspešná len v nepatrnej časti, keďže súd vyhovel jej návrhu na vyporiadanie BSM a zároveň bolo BSM vyporiadané aj spôsobom ňou navrhovaným pokiaľ ide o nehnuteľné veci, ktoré tvorili viac ako 90% hodnoty vyporiadavanej masy BSM a teda pokiaľ ide o spôsob vyporiadania, súd nevyhovel žalobkyni len pokiaľ ide o vklad v Poštovej banke, ktorý tvoril menej ako 10% z hodnoty masy BSM a návrh na jeho vyporiadanie podal žalovaný až v priebehu konania. Žalobe teda ako takej vyhovené bolo, pričom v pôvodnej žalobe žiadala žalobkyňa vyporiadať nehnuteľnosti, tým istým spôsobom ako rozhodol súd, s čím žalovaný vo svojich vyjadreniach k žalobe nesúhlasil. Predmetom pôvodného návrhu žalobkyne boli síce aj hnutelné veci, avšak tieto hnutelné veci boli po dohode so žalovaným v priebehu konania vzhľadom na ich bezcennosť vyňaté z vyporiadania BSM, a tak ostalo vyporiadať nehnuteľné veci a na základe vyššie uvedeného návrhu žalovaného v priebehu aj spomínaný vklad v Poštovej banke, avšak tento vklad v Poštovej banke tvoril, ako uviedla, len necelých 10% z hodnoty masy BSM. 2/ Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z konaní, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu. Ak súd pri posudzovaní úspechu, neúspechu, prihliadal aj na to, že žalobkyňa v priebehu konania žiadala započítať sumu 10 000 €, tak k tomu uviedla, že v záverečnom návrhu na pojednávaní na tomto návrhu už žalobkyňa netrvala a pridržovala sa pôvodného návrhu, teda súd nemôže poukazovať na jej prednes v priebehu konania, od ktorého ustúpila. Súd mal však prihliadnuť pri rozhodovaní o náhrade trov konania predovšetkým na postoj žalovaného k podanej žalobe, aké boli jeho návrhy na vyporiadanie BSM a ako a či sa odlišuje rozhodnutie súdu od jeho návrhov na vyporiadanie BSM. Je potrebné uviesť, že s návrhom žalobkyne na vyporiadanie nehnuteľností žalovaný nesúhlasil a navyše trval na disparite podielov v jeho prospech nielen a/z dôvodu ním uvádzaného údajného opustenia rodiny žalobkyňou, b/ale aj z dôvodu údajných darov jeho rodiny, kedy žiadal, aby súd stanovil výšku podielov v pomere 7/10 z hodnoty BSM v jeho prospech a 3/10 v prospech žalobkyne a teda, aby mal povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 7670 €. Pôvodne pritom navrhoval, aby sa strany sporu stali podielovými spoluvlastníkmi vyporiadavanej nehnuteľnosti. 3/ Teda z porovnania návrhov strán sporu k spôsobu vyporiadania je zrejmé, že ona bola v spore úspešná a to tak v podanej žalobe, ako aj v spôsobe vyporiadania, neúspešná bola len v nepatrnej časti, pokiaľ ide o vklad v Poštovej banke a preto žiada, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti tak, že má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

5. Žalovaný napadol rozsudok v rozsahu výroku II. (č. l. 437-440) a odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod v zmysle § 365 ods.1 písm. f CSP) a tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h CSP). Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď listinné dôkazy preukazujúce vnos investícií z výlučného majetku žalovaného do spoločného majetku a ich výšku vyhodnotil ako nedostačujúce. „Prvostupňový“ súd nebral do úvahy tvrdenia jeho a svedkov, že manželia nemali žiadne úspory ani iné finančné prostriedky na stavbu domu. Nebral do úvahy ani skutočnosť, že toto tvrdenie nepoprela ani žalobkyňa a sama neuviedla, z akých finančných prostriedkov bol dom postavený. Aj napriek 27 ročnému odstavu času od výstavby rodinného domu súd žiadal vnosi do nehnuteľnosti preukázať dokladmi. Žalovaný časť investícií z darov zo strany sestry preukázal dokladmi, súd však konštatoval, že ani to nestačí, pretože nebolo preukázané, že boli vložené do domu. Súd sa zaoberal výpoveďou matky žalobkyne, ktorá tvrdila, že dcére dala 10 000,00 eur, a to napriek tomu, že žalobkyňa

si neuplatnila nárok na vrátenie vnesených prostriedkov z jej výlučného majetku do spoločného majetku. Naopak svedeckú výpoveď jeho matky súd nezobral do úvahy z dôvodu, že mu znela nedôveryhodne a to len z dôvodu, že svedkyňa vo veku 80 rokov mala pripravené poznámky, z ktorých čítala. Za nedôveryhodnú považoval súd aj výpoveď jeho sestry z dôvodu, že aj ona v tom čase stavala svoj dom. Jej tvrdenie, že je doktorka medicíny a vykonáva súkromnú prax, nemá deti, vôbec nebral do úvahy. Celý rozsudok v tejto časti vyznieva jednostranne a nespravodlivo. Poukázal na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne v zápisnici z pojednávania v novembri 2015 (dátum nemusí byť presný keďže niektoré zápisnice zaslané súdom nemajú dátum) na str. 4 právny zástupca žalobkyne potom, čo si on uplatnil nárok na vrátenie investícií vnesených do spoločného majetku, uviedol, že navrhol vypočítať matku žalobkyne z dôvodu, že aj ona prispela na stavbu rodinného domu. On ako dôkaz predložil zošit, kde žalobkyňa a aj on zapisovali materiál a práce vykonané na stavbe. Aj žalobkyňa uviedla, že zápisy robila ona. Súd však bez akejkoľvek opory v dokazovaní tvrdí, že stavebný denník zostavila neznáma osoba, ktorý nie je opatrený žiadnou pečiatkou stavebného dozoru. Súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu aj v tom, že podľa názoru súdu nebola preukázaná hodnota vnesených vecných investícií, ktorá sa podľa názoru súdu musí preukazovať znaleckým posudkom. Zároveň to považuje za nesprávne právne posúdenie keďže manžel, ktorý vynaložil prostriedky, či už vecné alebo finančné do spoločného majetku má právo, aby mu bola vrátená hodnota vynaložených investícií, ktoré sa v spoločnom majetku prejavujú a neboli spotrebované (porovnaj napr. Bičovský, J.: Bezpodílový spoluvlastníctví manželů, Praha Orbis, 1979, str. 185.) V tomto prípade sa vložené investície prejavujú v rodinnom dome, ktorý je predmetom vyporiadania BSM. Nejedná o veci, ktoré by existovali v čase zániku BSM a bolo by ich potrebné oceniť ale o veci, ktoré sa prejavili v rodinnom dome existujúcom v čase zániku BSM. V takom prípade má oprávnený manžel refundačný nárok na vrátenie skutočne vynaložených finančných prostriedkov, keďže v tomto prípade sa hodnota veci (rod. domu), do ktorého bolo investované neznižila nie je namieste ani redukcia vynaložených nákladov. Za nesprávne skutkové zistenie vzhľadom na vykonané dôkazy považuje aj záver súdu, že neboli splnené podmienky pre disparitné vyporiadanie BSM. Poukázal na výsluch svedkyne Anny Bokovej, ktorá uviedla, že žalobkyňa v čase keď pracovala neprispievala do rodiny, pretože tvrdila, že ona je tam len dočasne. Peniaze, ktoré zarobila si odkladala ako úspory. Na inkaso prospievala iba do výšky rodinných prídavkov, o vzdelanie dvoch starších detí sa starala ona ako sestra žalovaného, zabezpečovala im prípravu na vysokú školu, zaplatila deťom príspevky na stužkovú vo výške každému 8000,- Sk, žalobkyňa odišla 9.2.1992 od rodiny na dva týždne k rodičom, v decembri 1992 zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom a vrátila sa asi o rok, zobrala so sebou aj prostrednú dcéru. Z výsluchu svedkyne J. K., matky žalovaného vyplynulo, že žalobkyňa sa nestarala o svoje deti, že ona vypomáhala svojmu synovi a starala sa o deti, žalobkyňa sama opustila spoločnú domácnosť 31.1.2009 a nechala resp. opustila tri deti, z ktorých v tom čase boli ešte dve deti P. P. R. maloleté a syn V. mal 18 rokov, čo žalobkyňa potvrdila. Návrh na rozvod podala 17.6.2009, kde sama navrhovala, aby súd zveril maloletého Lukáša do starostlivosti otca. Na deti prispieva iba minimálny výživným, pričom otec s finančnou pomocou svojej sestry a rodičov zabezpečil svojim deťom vzdelanie a to V. stredoškolské, P. vysokoškolské a R. v súčasnej dobe navštevuje gymnázium a otec sa musí postarať aj o jeho vzdelanie. V rodinnom dome žije on spolu s Lukášom a Adrianou, ktorá sa prechodne zdržiava v Košiciach, kde pracuje. Na pojednávaní 27.9.2012 predložil súdu fotodokumentáciu preukazujúcu stav domácnosti a úroveň starostlivosti žalobkyne o domácnosť, čo súd vôbec nebral do úvahy. K tvrdeniam žalobkyne, že „žalobca“ nepracoval uviedol, že ak by tomu tak bolo nemala by rodina z čoho žiť. Žalobkyňa bola na materskej dovolenke s tromi deťmi a keď pracovala prispievala pre rodinu iba platením inkasa vo výške zodpovedajúcej rodinným prídavkom, viac do domácnosti neprispievala. Zvyšné peniaze si odkladala a je presvedčený, že finančné prostriedky zistené na účtoch sú finančné prostriedky nadobudnuté za trvania manželstva a patriace do BSM. To, že ich vybrali rodičia a tvrdenia, že tie isté finančné prostriedky boli vložené na terminované vklady sú už iba taktikou. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že žalobkyňa si v roku 2013 zakúpila byt za cenu 20 tis. eur, platba prebehla v hotovosti. Teda aj jej tvrdenie počas súdneho konania, že je nemajetná a nemá finančné prostriedky sú nepravdivé, čo súvisí aj s jej oslobodením od súdneho poplatku. Dôkazom správania žalobkyne k rodine je aj zistenie v súdnom konaní, že žalobkyňa bola prvou vkladateľkou finančných prostriedkov do Poštovej banky a spolumajiteľkou účtu v SI. sporiteľni, ktoré sa snažila zatajiť. Tieto finančné prostriedky prostredníctvom svojich rodičov uložila na termínovaný vklad a použila ich v roku 2013 na kúpu bytu. Nieje pravda, že on nepracoval. Ako uviedol vo svojich predchádzajúcich prejavoch sama žalobkyňa v konaní o rozvod uvádzala, že pracuje a teraz zase uvádza, že nepracoval. Po celý čas manželstva zabezpečoval svoju rodinu po tom, čo skončil pracovný pomer drobnou poľnohospodárskou výrobou, chovom hovädzieho dobytku a pod. tak, že rodina nemusela skoro nič z potravín nakupovať. Súd si však z toho jednostranne vybral, že on nepracoval. Za ďalší dôvod pre

disparitné vyporiadanie považuje aj to, že dom nebol postavený zo spoločných prostriedkov alebo ak len v zanedbateľnej sume. Zopakoval, že bol postavený z prostriedkov jeho sestry a rodičov. Bolo by preto nespravodlivé ak by bol tento majetok delený rovnakým dielom. Počas celého súdneho konania preukazoval, že od roku 2006 poberá dávku v hmotnej núdzi a je v dôchodkovom veku. Vykonáva drobnú poľnohospodársku výrobu a od pôdohospodárskej platobnej agentúry dostáva dotácie, ktoré sú vo výške od 1300 do 1700,00 eur ročne. Od 1.1.2018 pracuje ako pomocný pracovník údržby v ZŠ Sobrance. Pracovný pomer má uzavretý na dobu určitú do 31.12.2018. Poberá minimálnu mzdu. Pokúsil sa požiadať o úver Slovenskú sporiteľňu, podľa vyjadrenia ktorej nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru. Stará sa o nezaopatreného syna, pričom žalobkyňa sa o deti nestará ani sa o nich nikdy nestarala, ponechala ich v starostlivosti otca a jeho rodiny. Aj „prvostupňový“ súd ustálil, že žalobkyňa počas manželstva vložila spoločné finančné prostriedky do Poštovej banky. Tieto prostriedky zatajila. Čo nasvedčuje pravdivosti tvrdení jeho matky a sestry, že sa pripravovala na to, že od rodiny odíde. V súčasnej dobe je vlastníčkou bytu, ktorý si podľa jeho názoru zakúpila zo spoločných prostriedkov, na dieťa platí minimálnu sumu a inak sa o posledného nezaopatreného syna nestará. Vzhľadom na tento nespravodlivý rozsudok súdu príde on a jeho syn o strechu nad hlavou, lebo v žiadnom prípade nie je schopný zaplatiť 21 167,20 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Argumentácia súdu, ktorú znovu jednostranne prevzal od žalujúcej strane, že si mal počas súdneho konania nasporiť nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože si nemal z čoho nasporiť a každý aj bez potvrdenia banky musí usúdiť, že nespĺňa podmienky pre poskytnutie úveru vo takej výške, a to predovšetkým na návratnosť úveru súvisiaceho z jeho vekom. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že bude akceptovať vnos investícií žalovaného do spoločného majetku minimálne v výške dokladmi preukázaných investícií a pripustí primeranú disparitu podielov, ktorá sa prejaví v znížení sumy určenej na vyrovnanie žalobkyne a tiež pripustí splátky sumy určenej na vyrovnanie vo výške maximálne 150,00 eur mesačne, ktorú by žalovaný bol schopný splácať aj v budúcnosti ako poberateľ starobného dôchodku alebo rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6.K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný (č. I. 455), uviedol, že tvrdenia žalobkyne v odvolaní považuje za vecne ani právne neodôvodnené. Nie je pravda, že súd žalobkyňu nevyhovel iba v časti vkladu v Poštovej banke. Súd nevyhovel žalobkyňu ani v jej tvrdení, že vložila zo svojho výlučného majetku do spoločného majetku 10 000,00 eur, ktoré mali byť použité ako investícia do domu. To že právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči sa už pridrižoval predbežných záverov robených súdom počas pojednávania neznamena, že sa nároku na uznanie investície nedomáhal. Od začiatku súhlasil so spôsobom vysporiadania tak, že nehnuteľnosť bude patriť do jeho vlastníctva a žalobkyňa bude mať nárok na vyporiadanie. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie súdu, že pomer úspechu a neúspechu sporových strán bol v zásade rovnaký, považuje za správne. Navrhol, aby odvolací súd nevyhovel odvolaniu žalobkyne.

7.K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa (č. I. 459), ktorá uviedla, že 1. a) má za to, že akékoľvek finančné dary žalovanému zo strany jeho sestry alebo matky na výstavbu rodinného domu preukázané neboli a preto boli podiely strán sporu stanovené súdom správne. b/ navyše žalovaný ani nepreukázal opak jej tvrdenia, že z celkovej doby trvania manželstva 20 rokov, bol žalovaný zamestnaný iba 3 roky na rozdiel od žalobkyne. c/ tiež je potrebné uviesť, že žalovaný nepreukázal hodnotu údajne vnesených investícií vo forme znaleckého posudku ani iným spôsobom a žalobkyňa, aj keď bola nútená zo strany a jeho rodiny opustiť spoločnú domácnosť, tak prispievala na výživu detí podľa svojich schopností, aj keď už sa medzičasom po operácii bedrového kĺbu stala invalidnou dôchodkyňou a preto nebol daný dôvod na stanovenie disparity podielov. Žalovaný teda v odvolaní len opätovne uvádza skutočnosti, ktoré už uvádzal v priebehu konania a ku ktorým sa podrobne vyjadril už súd „prvého stupňa“. 2/ Má tiež za to, že ak súd určil žalovanému splatnosť náhrady za vyporiadanie BSM do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, tak táto lehota je dostatočná. Žalovanému totiž doposiaľ nič nebránilo, aby sa zamestnal, ak údajne nemá dostatok finančných prostriedkov, nie je totiž invalidným na rozdiel od žalobkyne a teda ak je údajne nezamestnaný od r. 2006, tak je zrejme, že jeho príjem z poľnohospodárskej činnosti mu postačuje na úhradu nákladov s užívaním nehnuteľnosti ako aj iných potrieb. Mimo toho dokladovala, že žalovaný poberá každý rok dotáciu od platobnej agentúry na túto poľn. činnosť minimálne vo výške 1600 €. Od roku 2010 bol teda žalovaný, upozorňovaný na možné vyporiadanie v zmysle nášho návrhu z titulu právoplatnosti rozsudku o rozvođe, a teda mal dostatok času na to, aby sa na túto možnosť vyporiadania pripravil. Navyše, ak by aj nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, tieto si môže zabezpečiť vo forme pôžičky, hypotéky, nakoľko po právoplatnom rozhodnutí bude výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a túto môže založiť za účelom zabezpečenia úveru. Na podporu jej tvrdení, že takéto rozhodnutie - zaviazat' účastníka konania na vyplatenie náhrady aj s údajným nízkym príjmom, je možné,

pripojila k podaniu zo 22.10.2015 aj rozhodnutie KS Košice sp.zn. 5Co/64/2014 , kde Krajský súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie, v zmysle ktorého zaviazal súd inval. dôchodu s príjmom 140 € na zaplatenie sumy 17 100 € a trov konania 6 455,64 € do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Preto pripojené potvrdenie banky z 8.3.2018 predložené žalovaným, že mu nebol poskytnutý úver, je irelevantné a navyiac nepreskúmateľné, nakoľko z neho nie je zrejmé, aké podmienky žalovaný nespĺnil a aké doklady predložil banke. Preto navrhol napadnutý rozsudok v časti II potvrdiť ako vecne správny.

8. Opakovane sa vyjadril žalovaný (č.l. 463), ktorý tvrdil, že súd sa napriek jeho tvrdeniu nezaoberal otázkou, z akých finančných prostriedkov bol dom postavený. Považuje za nespravodlivé a nesprávne ako súd žiadal po 27 rokoch uniesť dôkazné bremeno tak, že žalovaný má preukázať vnos hnutelných vecí, ktoré tvoria súčasť existujúceho rodinného domu a nie sú ku dňu zániku BSM vecou samostatnou, znaleckým posudkom na preukázanie ich hodnoty a skutočnosti, že boli vnesené. Žalobkyňa nikdy netvrdila, že on nevnesol do domu veci, ktoré zaplatili jeho rodičia a sestra, jej reakcia na toto tvrdenie bola, že aj ona vložila do domu peniaze, ktoré jej darovala matka. Počas celého manželstva pracoval na poľnohospodárskej pôde a z toho živil rodinu. Žalobkyňa na živobytie neprispievala ani keď pracovala. Svoje peniaze si odkladala. Platila iba inkaso, čo sa rovnalo výške rodinných prídavkov. Žalobkyňa a jej právny zástupca niekoľkokrát v súdnom konaní tvrdili, že pracuje na poľnohospodárskej pôde a poberá dotácie. Teraz tvrdia, že nepracoval, a to iba z toho dôvodu, že nebol v pracovnom pomere a nespĺňal ani kritéria t.j. výšku príjmu na podanie daňového priznania, preto nemá akým dokladom preukázať, že hospodáril na poľnohospodárskej pôde. Jeho hospodárenie je v rozsahu pre vlastnú spotrebu. Žalobkyňa nehovorí pravdu keď tvrdí, že prispievala na výživu svojich detí podľa svojich schopností. Operácia bedrového kĺbu je v súčasnej dobe bežným zákrokom a nebráni nikomu pracovať. Počas súdneho konania si žalobkyňa kúpila byt, kde vyplatila v hotovosti 20 000,00 eur. Doklad, ktorý predložila o tom, že si peniaze požičala od svojej matky, dôchodkyne považuje za nedôveryhodný. Bol urobený účelovo, aby sa utajili finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa získala úsporami za trvania manželstva a ktoré utajila pred svojim manželom a deťmi. Peniaze si vložila na účet, čo súd v tomto konaní aj uznal. Vložené peniaze sa snažila zakryť tým, že k zmluve o účte pristúpil jej otec. Aj toto je dôkaz o vzťahu matky k rodine. Vôbec jej nevadilo, že má tri deti a je potrebné im zabezpečiť budúcnosť. Vedela, že deti študujú, napriek tomu sa snažila platiť im čo najnižšie výživné. Nevynaložila žiadne úsilie smerujúce k tomu aby si našla prácu a prispievala na výživu vlastných detí. Žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že on nepracuje a na druhej strane zase tvrdí, že má príjmy z hospodárenia na pôde a z dotácii. Jeho príjmy z hospodárenia sú prevažne naturálne a peňažné vo výške zabezpečujúcej základné potreby. Peňažné príjmy sú vo výške nepodliehajúcej zdaneniu. Čo sa týka dotácie poukázal na to, že podľa § 4 zák. č. 601/2013 Z.z. platby od Pôdohospodárskej platobnej agentúry nie sú príjmom, ktorý by bolo možné zarátať pre účely určenia súm životného minima a teda pre účely určenia dávky v hmotnej núdzi. Dotácia iba nahrádza časť nákladov vložených do pôdy. Okrem toho sa rovná cca 130,00 eur mesačne. Nemá finančné prostriedky a nemal si ani z čoho nasporiť. Vzhľadom na jeho vek a príjem mu žiadna banka neposkytne úver a už vôbec nie v takej výške. Myslí, že je logické, aké podmienky pre poskytnutie úveru nespĺnil. Nemá dostatočný príjem na preukázanie splácania úveru. Ťažko pochopiť vyjadrenia právneho zástupcu a necitlivosť matky k vlastným deťom. Samotná skutočnosť, že vlastní nehnuteľnosť, ktorú môže založiť nestačí banke aby poskytla úver. To by už hneď pri prvej splátke, ktorú by nemal z čoho zaplatiť musela začať dražiť dom a zrejme o to žalobkyňa ide. Poukazoval aj na to, že žalobkyňa nie je v núdzi, nemusí sa starať o deti, stará sa iba sama o seba. Primeranými splátkami z jeho strany, preto nijako nebude ohrozený jej bežný život. Naopak u neho v prípade nepriznania primeraných splátok hrozí, že on aj jeho nezaopatrený syn sa stanú bezdomovcami. Navrhol, aby súd jeho odvolaniu vyhovel.

9. Žalobkyňa uviedla (č. l. 466), že naďalej trvá na tom, že podľa jej názoru bola neúspešná len v nepatrnej časti, keďže súd vyhovel jej návrhu na vyporiadanie BSM a zároveň bolo BSM vyporiadané aj spôsobom ňou navrhovaným pokiaľ ide o nehnuteľné veci, ktoré tvorili viac ako 90% hodnoty vyporiadavanej masy BSM. A teda pokiaľ ide o spôsob vyporiadania, súd nevyhovel len pokiaľ ide o vklad do Poštovej banky, ktorý tvoril menej ako 10% z hodnoty masy BSM a návrh na jeho vyporiadanie podal žalovaný až v priebehu konania. Žalobe teda ako takej vyhovené bolo, pričom v pôvodnej žalobe žiadala vyporiadať nehnuteľnosti tým istým spôsobom ako rozhodol súd, s čím žalovaný vo svojich vyjadreniach k žalobe nesúhlasil. Ak súd pri posudzovaní úspechu, neúspechu, prihliadal aj na to, že ona v priebehu konania žiadala započítať sumu 10 000 €, tak k tomu opätovne uviedla, že v záverečnom návrhu na pojednávaní na tomto návrhu už netrvala a pridrižovala sa pôvodného návrhu, teda žalovaný nemôže poukazovať na jej prednes v priebehu konania, od ktorého ustúpila. Súd mal však prihliadnuť pri rozhodovaní o náhrade trov konania predovšetkým na postoj žalovaného k podanej žalobe, aké boli jeho návrhy na vyporiadanie BSM a ako a či sa odlišuje rozhodnutie súdu od jeho návrhov na vyporiadanie BSM. Je potrebné uviesť,

že s jej návrhom na vyporiadanie nehnuteľností žalovaný nesúhlasil a navyiac trval na disparite podielov v jeho prospech nielen a/z dôvodu ním uvádzaného ňou údajného opustenia rodiny b/ale aj z dôvodu údajných darov jeho rodiny. Teda z porovnania návrhov strán sporu k spôsobu vyriadenia je zrejmé, že ona bola v spore úspešná a to tak v podanej žalobe ako aj v spôsobe vyporiadenia, neúspešná bola len v nepatrnej časti, pokiaľ ide o vklad v Poštovej banke a preto žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie a vo výroku II. zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný na majetkovom vyrovnaní uhradiť žalobkyni celkom sumu vo výške 16 064,54 eur a to lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd nevzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

13. Žalobkyňa aj žalovaný uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14. Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne tento odvolací dôvod nie je dôvodný, lebo súd použil správny právny predpis a správne ho aplikoval na zistený skutkový stav.

15. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného súd síce použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil ale na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

16.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci.

17.Súd správne určil rozsah majetku patriaceho do BSM, ale nesprávne posúdil otázku vnosu žalovaného do spoločného majetku. Žalobkyňa toto tvrdenie žalovaného nikdy nepoprela a jej obranou bolo tvrdenie, že aj jej matka prispela sumou 10 000,- eur, čo ale v konečnom dôsledku nepožalovala ako jej vnos zarátať. Naopak, žalovaný preukázal, že jeho sestra prispela pri stavbe domu sumou 2549,22 eur a jeho rodičia 39 000 Sk, krytina 23 725 Sk a kotel 14 200 Sk t. j. spolu 76 925 Sk/2553,44 eur. Vnos žalovaného bol 5 102,66 eur. Túto skutočnosť, žalovaný preukázal jednak výpoveďami svedkýň (P. A., J. K.), ale aj listinnými dôkazmi uvedenými v bode 28. a 29. rozsudku a stavebným denníkom (č. I. 254 - 264), ktorého existenciu žalobkyňa nepoprela. Tento dôkaz nie je možné hodnotiť ako stavebný denník v pravom slova zmysle, teda, že osoba oprávnená vykonávať stavebný dozor vykonávala do neho záznamy. V podstate išlo o zošit, do ktorého zaznamenávali obe strany sporu investície pri stavbe domu. Za danej dôkaznej situácie sa javí ako neúčelná a nehospodárna požiadavka súdu, aby žalovaný odborným posudkom osvedčil, že tento materiál bol skutočne zapracovaný do domu a to aj s prihliadnutím na značný časový odstup. V konaní bolo pritom preukázané, že strany sporu pri zahájení stavby nemali naštrené žiadne úspory a že túto stavbu realizovali svojpomocne.

18.V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej potreby slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov v reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 O. z.). Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods.1 O. z.). Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, a na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 O. z.).

19.Z uvedenej právnej úpravy vychádza aj doterajšia judikatúra súdov Slovenskej republiky, ktorá v R 49/1993 dospela k záveru, že vec nadobudnutá za trvania manželstva sa stane predmetom BSM, pokiaľ nie je obstaraná za finančné prostriedky, ktoré sú majetkom len jedného z manželov. Pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak do osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM. Pri vyporiadaní BSM je rozhodujúca nielen tá skutočnosť, že určitá vec v čase jeho zániku existovala, ale i to, v akom stave vtedy bola napríklad z hľadiska jej kvality, veku, miery opotrebovania. Tento stav je rozhodný aj pre ocenenie veci, pričom ale treba vychádzať z cien zodpovedajúcich, či už podľa všeobecne záväzných cenových predpisov či vývoja cien vecí cenám platným v dobe, kedy sa vykonáva vyporiadanie (R 42/1972).

20.Vychádzajúc z citovaného ustanovenia a z hodnoty domu 47 500,- eur, kde jedna polovica tvorí sumu 23 750,- eur a vkladu na vkladnej knižke v Poštovej banke, kde suma tvorí 5 165,60 eur patriaca do BSM s tým, že polovica tejto sumy predstavuje 2 582,80 eur a po odpočítaní vnosu žalovaného dospel odvolací súd k položke 16 064,54 eur, ktorú je žalovaný povinný na majetkovom vyrovnaní uhradiť žalobkyňi v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

21.Odvolací súd neprihliadal na návrh žalovaného splatiť vyrovnávací podiel v mesačných splátkach po 150 eur a to jednak z dôvodu uvedenom súdom prvej inštancie (bod 51.) ale aj skutočnosti, že takýto spôsob vyrovnania, by pre žalobkyňu bol nespravodlivý, keďže žalovaný by po dlhú dobu sám užíval spoločný majetok (splatil by svoj podiel po 9 rokoch, pričom k zániku BSM došlo pred 10 rokmi (25.11.2009).

22.Súd nevyporiadanie majetkového podielu na základe disparity odôvodnil v bode 47. a 50. rozsudku. Odvolací súd sa plne s týmto odôvodnením stotožňuje a zastáva rovnaký názor, že v prejednávanej spore neexistuje žiaden dôvod odkloniť sa od zásady rovnosti podielov manželov (§ 150 O. z.).

23.Tento odklon je založený na viacerých okolnostiach, ktoré odôvodňujú jeho použitie. § 150 O. z. upravuje zásady, z ktorých treba vyhádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Základnou zásadou pre vykonanie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom. Výšku

podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval (hoci mohol) o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a podobne.

24.Podľa názoru odvolacieho súdu je pre úvahu o (ne)rovnosti podielov významné, ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť, či uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

25.Pre určenie disparity podielov je teda v prvom rade podstatná tá skutočnosť, že jeden z manželov sa nestaral o spoločnú domácnosť, pričom sa starať mohol. Ďalším dôvodom pre použitie disparity je, že finančný prínos na zabezpečenie spoločnej veci je výlučne získaný zásluhou jedného z manželov, napr. z nadštandardných príjmov, že druhý z manželov nepracoval, neprispieval na chod a udržanie spoločnej domácnosti, nepreukázal žiaden záujem o ňu, o starostlivosť a udržanie spoločného majetku, že sa choval nehospodárne k spoločnému majetku. Teda, že bolo by možno bez akýchkoľvek pochyb uzavrieť, že výlučne jeden z manželov sa pričínil o nadobudnutie majetku patriaceho do BSM, jeho zveľaďovanie a udržanie.

26.Stanovenie nerovnosti (disparity) vo veľkosti podielov manželov po zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva na záverečné vyrovnanie medzi manželmi je nedôvodné a vzhľadom na uvedené skutočnosti súd správne určil rovnaký podiel na spoločnom majetku.

27.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30.Žiadna strana nebola v odvolacom konaní plne úspešná, preto nikomu nebola priznaná náhrada trov konania.

31.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.